

'Ο Μίτου Γκοζέα.

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΞΕΝΑ

Ο ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΣ ΚΙ' Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

'Η ζωή του Βέρναν Ρίττερ. Μιά περίφημη συλλογή γραμματοσήμων. — 'Ο «καπετάνιος» Ρίττερ και τὰ βαρύτιμα κοσμήματα. — 'Ο Ρουμάνος γίγας Μίτου Γκοζέα. — Τὰ βασανα τῆς ζωῆς του. Ἐπτὰ μέτρα ὕφασμα γιὰ ἓνα κοστοῦμι, κλπ. κλπ.

Στὴν περίφημη Ἐκθεσὶ τοῦ Σικάγου, ἀνάμεσα σὲ τὰ ἄλλα ἀξιοθαύμαστα πράγματα, οἱ Ἀμερικανοὶ ποὺ κάνουν σὰν τρελλοὶ γιὰ τὰ ρεκόρ, ἔμειναν κατάπληκτοι μπροστὰ σ' ἓνα περίεργο φαινόμενο, ποὺ ἐνσάρκωνε κυριολεκτικὰ τὸ πιὸ ἀλόκοτο ρεκόρ τοῦ κόσμου. Τὸ φαινόμενο αὐτὸ εἶνε ὁ μικρότερος ἄνθρωπος τῆς γῆς.

Αὐτὸ τὸ τέρας, ποὺ εἶνε ὡστόσο παραπολύ συμπαθητικὸ, λέγεται Βέρναν Ρίττερ, εἶνε ἡλικίας 21 ἐτῶν, ἔχει ὕψος 55 ἑκατοστώων τοῦ μέτρου καὶ ζυγίζει μόνο 8 κιλά!...

'Ο μικρότερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, λοιπὸν, μετὰ τὴν Ἐκθεσὶ τοῦ Σικάγου, στὴν ὁποία κέρδισε ἀρκετὲς χιλιάδες δολάρια μὲ τ.ς ἐπιδείξεις του, θρέθηκε χωρὶς δουλειά. Ἐπειδὴ ὁμως ἀποτελοῦσε ἓνα ἀνεκμετάλλευτο κεφάλαιο, συλλογίσθηκε πὼς θὰ μπορούσε νὰ κἀνὴ τὸν γῦρο τοῦ κόσμου, ὅπως οἱ μεγάλοι καλλιτέχνες, φτάνει νὰ εὑρίσκει τὸν κατάλληλο «μάνατζερ». Δημοσίευσε τότε μιὰ σχετικὴ ἀγγελία στὶς ἔφημερίδες καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα θρέθηκε σὲ πολὺ δύσκολη θέσι, γιὰτὶ δὲν ἤξερε ποιὸν νὰ διαλέξη, ἀπὸ τοὺς χίλιους ἑκατὸ μάνατζερ ποὺ παρουσιάσθηκαν γιὰ νὰ τοῦ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους. 'Ο μίστερ Ρίττερ, ἀφοῦ τοὺς ἐξέτασε ὅλους, ἔναν πρὸς ἓνα, κατέληξε σὲ μιὰ περίεργη ἀπόφασιν: διάλεξε μιὰ γυναίκα. Κ' ἔτσι ἔκανε ἓναν πρώτην τάξεως συνδυασμό. Βρῆκε ἓνα μάνατζερ καὶ μαζὶ μ' αὐτὸν καὶ μιὰ πρώτην τάξεως... γκουβερνάντα. Ἀμέσως κατόπιν, ὁ μικρότερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου ἔκανε ἓνα ταξίδι στὴν Εὐρώπην κι' ἄρχισε τὶς νέες ἐπιδείξεις του ἀπὸ τὸ Παρίσι, ὅπου προσελήφθη ἀπὸ ἓνα μεγάλο μιουζικ - χῶλ.

'Ο Βέρναν Ρίττερ ἔχει μιὰ ἀλλόκοτη μανία. Τοῦ ἀρέσει νὰ τον λένε «καπετάνιο» καὶ γιὰ νὰ δικαιολογηθῆ αὐτὴ τὴ λόζα του, φορεῖ πάντα μιὰ χρυσοστόλιστη στολὴ πλοιάρχου τοῦ ἀμερικανικοῦ ναυτικοῦ. Μὲ τὴ στολὴ αὐτὴ ὄν φαίνεται διόλου ἄσχημος. Μοιάζει μ' ἓνα οειλό παιδάκι, ποὺ κυττάζει μὲ φοβισμένα μάτια τὸν κόσμο καὶ ποὺ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ τρυσοσία καὶ ἀγάπην.

'Η μόρφωσίς του εἶνε ἀξιοθαύμαστη. Ξέρει νὰ γράφῃ, νὰ διαβάξῃ, νὰ κἀνὴ διαιρέσεις καὶ πολλαπλασιασμοὺς καὶ νὰ ὑπογράψῃ μὲ μιὰ ὠραία τζίφρα τὰ τσέκια του. Τὸ πρόσωπό του εἶνε λειό καὶ δροσερό, ὅπως τὸ ροδαλὸ πρόσωπο ἑνὸς παιδιοῦ πέντε χρόνων. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ ἀπὸ τὴν πρώτην ματιὰ, ὅτι ἔχει μπροστὰ του ἓναν ἐνήλικα! Ἀκόμα κ' ἡ φωνὴ του εἶνε λεπτὴ, διαυγής, τρεμουλιαστή, ὅπως ἡ φωνὴ ἑνὸς μετέμπην.

'Η μεγάλη ἔκπληξις ὁμως γιὰ μένα ἦταν ὅταν τὸν ἄκουσα νὰ μοῦ λέῃ, μόλις παρουσιάσθηκα μπροστὰ του, γιὰ νὰ τοῦ πάρω ἓνα «ἰντερβιού»:

— Ἐχετε νὰ μοῦ δώσετε κανένα ὄμορφο γραμματόσημο; Χθὲς τὸ θράδυ, ὁ θυρωρὸς μοῦ χάρισε ἓνα ἑλληνικὸ γραμματόσημο ἀπὸ τὰ πιὸ σπάνια κ' ἐγὼ τοῦ ἔδωσα δέκα δολάρια!...

— Εἴσαπε λοιπὸν γραμματοσημοσυλλέκτης, «καπετάνιο» Ρίττερ; τὸν ρώτησα.

— Μάλιστα, μοῦ ἀπάντησε, ἔχω μιὰ μεγάλη συλλογὴ, ποὺ εἶνε ἴσως ἡ καλύτερα ἀπ' ὄσες ὑπάρχουν στὸν κόσμον. Ἡ ἀξία τῆς ξεπερνάει τὰ πέντε ἑκατομμύρια δολάρια. Μὰ πρέπει νὰ σὰς πῶ ὅτι δὲν θὰ τὴν ἐπλοῦτιζα ποτὲ τόσο ὄμορφα χωρὶς τὴν Ἐκθεσὶ τοῦ Σικάγου. Ἐκεῖ πέρα ὁ κόσμος μοῦ φερνόταν μὲ μεγάλη φιλία καὶ μεγάλη εὐγένεια. Ὅλοι οἱ ἐπισκέπτες μοῦ ἐχάριζαν γραμματόσημα. Ξέρετε πόσα γραμματόσημα μπόρεσα ἔτσι νὰ μαζέψω; Σωστά

53 ἑκατομμύρια!...

Μὰ πὼς; Δὲν τὸν ζαλίζουν λοιπὸν αὐτὸν τὸν μικροσκοπικὸ ἄνθρωπάκο οἱ ἱλιγγιώδεις ἀριθμοὶ;

— Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ γραμματόσημα, τί ἄλλο σὰς ἀρέσει περισσότερο «καπετάνιο»; του εἶπα περίεργος.

— Μ' ἀρέσουν καὶ τὰ βιβλία, μοῦ εἰρήγησε. Μὰ μόνο ἐκεῖνα ποὺ ἔχουν χρωματιστὲς εἰκόνες καὶ ποὺ μιλοῦν γιὰ ἄγρια θηρία!...

Μιὰ στιγμὴ ὡστόσο πρόσεξα τὰ μικροσκοπικὰ χέρια του. Τί περίεργο! Ἦταν στολισμένα μὲ ὄμορφα καὶ βαρύτιμα δακτυλίδια! Αὐτὸ δὲ εἶνε μιὰ ἀλάνθαστη ἐνδειξις, ὅτι ὁ Βέρναν Ρίττερ εἶνε ἓνας νᾶνος, γιὰτὶ καθὼς θα ξέρετε οἱ νᾶνοι κάνουν σὰν τρελλοὶ γιὰ τὰ κοσμήματα.

— Ἐλάτε αὔριο νὰ σὰς γνωρίσω τὸν καλύτερο φίλου μου, τὸν Μίτου Γκοζέα, μοῦ εἶπε στὸ τέλος ὁ «καπετάνιος». Εἶνε ὁ πιὸ καλὸς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου..

Κι' ἀλήθεια! Ὅπως διεπίστωσα τὴν ἄλλη ἡμέρα, ὁ κ. Μίτου Γκοζέα εἶνε ἓνας ἄνθρωπος μὲ χρυσὴ καρδιά. Μὰ δὲν εἶνε μόνο αὐτό: εἶνε κι' ὁ μεγαλύτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου. Καθὼς ὄλεπετε τὰ ἄκρα πάντοτε συναντῶνται.

'Ο Μίτου Γκοζέα, δουλεύει κι' αὐτὸς ὡς φαινόμενο «στὸ ἴδιο μιουζικ - χῶλ». Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ εἶδα ἀπὸ αὐτὸν ἦταν τὰ πόδια του. Φαντασθεῖτε ὅτι τὸ νούμερο τῶν γιγαντιαίων παπουτσιῶν του φτάνει τοὺς 56 πόντους! 'Ο «μάνατζερ» του, ὁ Ρουμάνος πρωταθλητὴς τοῦ μπόξ Οὐμπέρτο Λάντσια μοῦ ψιθύρισε στὸ αὐτί:

— Μὴ τὸν φοβάστε... Εἶνε ἓνας πρώτην τάξεως ἄνθρωπος!...

— Εὐτυχῶς! τοῦ ἀπάντησα γελῶντας.

'Ο Μίτου Γκοζέα μὲ δέχθηκε χωρὶς νὰ σηκωθῶ ἀπὸ τὴν πολυθρόνα του.

— Μὲ συγχωρεῖτε, μοῦ εἶπε, μόλις σηκώθηκα ἀπὸ ἓνα κρυολόγημα κ' αἰσθάνομαι ἀκόμη κάποια ἀδυναμία. Φαντασθεῖτε ὅτι γιὰ ν' ἀκρεασθῆ τὸ στήθος μου ὁ γιατρός, ἀναγκάσθηκε ν' ἀνεβῆ πάνω σὲ μιὰ καρέκλα. Φαίνεται πὼς εἶμαι ἓνας πολὺ παράξενος ἄνθρωπος...

Πολὺ παράξενος; Ὅχι. Ἀπλούστατα, εἶνε ὁ μεγαλύτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου!...

— Πὼς σὰς φαίνεται ἡ ζωὴ; Ὁμορφῆ; ἔκανα μὲ ἀφέλεια.

— Ἀκριβῆ, πρὸ πάντων! μοῦ ἀπάντησε γελῶντας ὁ Μίτου Γκοζέα, ὁ «γίγας». Ξέρετε ὅτι θέλω ἑπτὰ μέτρα ὕφασμα γιὰ νὰ φτιάξω ἓνα κοστοῦμι; Ὅσο γιὰ τὰ παπούτσια μου, γιὰ τὰ γάντια μου, γιὰ τὰ καπέλλα μου, γιὰ τὶς τιράντες μου τέλος, ὅλα πρέπει νὰ τὰ παραγγεῖλω «ἐπὶ μέτρῳ». Δὲν βρῆκα τίποτε ἔτοιμο ποὺ νὰ μοῦ ταιριάξῃ... Θέλετε νὰ σὰς φέρω ἓνα παράδειγμα; Ἐνα βράδυ θέλησα νὰ πάω σὲ μιὰ δεξιῶσι κ' ἔπρεπε νὰ φορέσω μαῦρες μεταξωτὲς κάλτσες. Ἐ, λοιπὸν, ἀναστάτωσα ὅλο τὸ Παρίσι κι' ὁμως πουθενὰ δὲν βρῆκα ἓνα ζευγάρι τέτοιες κάλτσες κατάλληλο γιὰ τὰ πόδια μου!... Κ' ἔτσι ἀναγκάσθηκε νὰ παραγγεῖλω μιὰ ντουζίνα. Ἐπειτα, εἶχα καὶ τὴν ἱστορία τοῦ δωματίου μου! Ὅταν ἦρθα στὸ Παρίσι, δὲν μπόρεσα νὰ μείνω σὲ κανένα ξενοδοχεῖο. Καὶ ξέρετε γιὰτί; Γιὰτὶ δὲν μὲ χωροῦσε κανένα κρεβάτι! Τὴν πρώτην νύχτα λοιπὸν ἀπλώσα δυὸ στρώματα καὶ κοιμήθηκα στὸ πάτωμα. Τὸ ἄλλο πρωὶ ὁμως ἔσπευσα νὰ στείλω τὰ μέτρα μου καὶ νὰ παραγγεῖλω ἓνα κρεβάτι, κατάλληλο γιὰ τὸ μπόι μου...

— Κ' ἡ ὄρεξις πὼς πάει;

— Ὁ, ἔχω πάντα μιὰ διαβολομένη ὄρεξι. Τρώγω πάντα, ὅσο τρῶνε πέντε καλοφαγάδες. Μοῦ ἀρέσει παραπολύ ἡ γαλλικὴ κουζίνα, μὰ πρέπει νὰ παραδεχθῆ κανεὶς ὅτι εἶνε ἡ ἀκριβώτερη ἀπ' ὅλες!... Κάθε γεῦμα μου κοστίζει σωστά 200 φράγκα! Μιὰ κα-

(Συνέχεια στὴ σελίδα 44)

'Ο Βέρναν Ρίττερ

